บทคัดย่อ

173275

การศึกษาการให้อาหารที่เหมาะสมสำหรับสุกรบนที่สูง บ้านห้วยน้ำไซ และบ้านร่องกล้า ต. เนินเพิ่ม อ. นครไทย จ. พิษณุโลก ประกอบด้วย 3 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง ศึกษาระดับโปรตีนเหมาะสมสำหรับสุกรบนที่สูง วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ โดยแบ่ง สุกรในแต่ละเพศเป็น5 กลุ่มทดลอง คืออาหารที่มีโปรตีน 13 ,14 ,15 , 16 และ 17 เปอร์เซ็นต์ ผลการทดลองปรากฏว่า สุกรทุกกลุ่มมีอัตราการเจริญเติบโต ปริมาณอาหารที่กินต่อวัน อัตราการเปลี่ยนอาหาร และต้นทุนค่าอาหารต่อการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ไม่แตกต่างกันทางสถิติ (P>0.05) ทั้งเพศผู้และเพศเมีย ส่วนที่สอง ประเมินคุณค่าทางโภชนะของอาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรบนที่สูงของชาวไทยภูเขา บ้านห้วยน้ำไซ และบ้านร่องกล้า โดยการสัมภาษณ์ และเก็บตัวอย่างอาหารมาวิเคราะห์หาองค์ประกอบทางเคมี พบว่า อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ได้แก่ รำ ข้าวโพด และต้นกล้วยป่า ส่วนพืชในท้องถิ่นที่นิยมใช้ได้แก่ ผักโขมแดง ผักเผ็ดแม้ว ผักปราบ หญ้ายาง ใบบัวตอง ใบมะระหวาน และฟักทอง ซึ่งในสภาพแห้ง ใบบัวตอง ฟักทอง ผักโขมแดง ผักบุ้ง และหญ้ายาง อาหารที่เลี้ยงสุกรทั้งสองหมู่บ้านในช่วงฤดูฝนและฤดูแล้งมีโปรตีนไม่แตกต่างกันทางสถิติ (P>0.05) โดยมีโปรตีนเฉลี่ยทั้งปีเท่ากับ3.86 และ 7.21 เปอร์เซ็นต์ สำหรับบ้านห้วยน้ำไซ และบ้านร่องกล้าตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าโปรตีนในสูตรอาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรในฟาร์มโดยทั่วไป ส่วนที่สาม ศึกษาคุณค่าทางโภชนะของกล้วยป่า และผักปราบที่ผ่านกรรมวิธีการให้ความร้อน(ต้ม)ในแต่ละชนิดของพืช โดยสุ่มสุกรให้ได้รับอาหารทดลองกึ่งบริสุทธิ์ เก็บตัวอย่างอาหาร มูล และปัสสาวะ มาวิเคราะห์ทางเคมี ผลการทดลองปรากฏว่า กล้วยป่าดิบต้ม และ กล้วยป่าสุก มีสัมประสิทธิ์การย่อยได้ของวัตถุแห้ง สัมประสิทธิ์การย่อยได้ของอินทรียวัตถุ สัมประสิทธิ์การย่อยได้ของโปรตีน การใช้ประโยชน์ได้ของโปรตีนสุทธิ และคุณค่าทางชีวภาพของโปรตีน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ (P>0.05) ในทำนองเดียวกันผักปราบสดและผักปราบต้มก็มีค่าสัมประสิทธิ์การย่อยได้ของวัตถุแห้ง สัมประสิทธิ์การย่อยได้ของอินทรียวัตถุ สัมประสิทธิ์การย่อยได้ของโปรตีนไม่แตกต่างกันทางสถิติ (P>0.05) แต่ผัก

Abstract

173275

The present studies was to investigate for the suitable feeding for indigenous pigs in the highlands of Ban Hui-Num-Sai and Ban Rong-Kla, Tumbol Neon-Peum, Amphoe Nakornthai, Phitsanulok Province. The experiment compassed of 3 trials. Firstly, investigation the protein level for those pigs by completely randomized design. There are 5 groups of pigs in each sex by which were fed by 13, 14, 15, 16, and 17 percent protein in feed stuff. The results showed no statistically significant between pig groups and sexes on average daily gain, daily feed intake, feed conversion ratio, and cost per kg weight-gain ($P>0.05$). Secondly, nutritional evaluation of localized feeds fed to pigs by hill tribes both Ban Hui-Num-Sai and Ban Rong-Kla. This was conducted by the interviewing and sampling from those feedstuffs to have proximate analysis for chemical compositions. The most of feeds are rice barns, maize, and wild banana trees, where as, localized feeds are garden spurge, *Crassocephalum*, tropical spiderwort (dayflower), pointed spurge, Mexican sunflower, chayote leave, and pumpkin. As dry matter basis, most of them had rather highly protein level. Pig feeds form both villages in dry and wet season, protein level were no statistically significant ($P>0.05$). The year-round mean were 3.86 and 7.21 percent in Ban Hui-Num-Sai and Ban Rong-Kla, respectively. These were superior to feeds for swine production in general. Thirdly, nutritive- value evaluation of boiled wild-banana and dayflower. Pigs were randomly fed by semi-purified diet. Feces and urines were sampling and to have proximate analysis for chemical compositions. The results showed boiled- wild banana and ripen one had no statistically significant ($P>0.05$) in digestibility coefficient of dry matter, digestibility coefficient of organic matter, digestibility coefficient of protein, net protein utilization, and biological value as the result of freshen and boiled dayflower($P>0.05$). However, boiled dayflower had net protein utilization and biological value higher than freshen one ($P<0.01$).